

РЕШЕНИЕ

№ 1072

гр. София, 11.03.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16 състав, в
публично заседание на 16.02.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гургана Мартинова, като разгледа дело номер **4959** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 124 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по жалба на З. Ц. С. от гр. С. срещу заповед № 236/04.06.2010г., издадена от председателя на Н. С. И., с която, на основание чл. 106, ал.1, т. 2 от ЗДСл е прекратено служебното ѝ правоотношение като главен експерт към дирекция Разпространение на информацията, отдел Връзки с потребители, при Централно управление на Национален С. И., считано от 07.06.2010г.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като издадена в противоречие с приложимите материалноправни разпоредби и при наличие на допуснати процесуални нарушения. Твърди се, че не е налице съкращаване на длъжността, тъй като служебните функции, които е изпълнявала жалбоподателката са необходими присъщо на администрацията на Н. С. И.. Тези функции не са преустановени или заличени и не са претърпели промяна, поради което съкращаването на длъжността следва да се приеме като фиктивно, а не като реално. В заключение е изразено искане за отмяна на заповед № 236/04.06.2010г., издадена от председателя на Н. С. И. (НСИ).

В открито съдебно заседание, жалбоподателката се явява лично и с адвокат Д, която поддържа жалбата и направеното с нея искане. Претендира присъждане на направените във връзка с делото разходи

Ответникът – председателя на НСИ, чрез процесуалния си представител адвокат Й оспорва жалбата и изразява становище за нейната неоснователност, с искане същата

да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на разноски.

Административен съд – С. град, в решаващия състав, след като се запозна с жалбата, приетите по делото доказателства и становищата на страните, намира за установено следното, от фактическа страна:

Между страните е безспорно, че З. Ц. С. е изпълнявала длъжност главен експерт към дирекция Разпространение на информацията, отдел Връзки с потребители, при Централно управление на Национален С. И.. Със заповед № РД-№07-259/04.06.2010г. на председателя на НСИ, на основание чл. 9, т.7 от Закона за статистиката е утвърдено ново длъжностно разписание на Централно управление на Н. С. И., считано от 07.06.2010г. и е утвърдено изменение на Устройствения правилник на НСИ. Общата численост на персонала на Централно управление на НСИ е определена на 345 броя, от които за дирекция Разпространение на информацията – 22 броя. С утвърденото длъжностно разписание на НСИ – Централно управление, към 07.06.2010г., общият персонален състав на отдел Връзки с потребители при дирекция Разпространение на информацията е определен на 7 броя, а за длъжността главен експерт е предвидена 1 щатна бройка. Със заповед № 236/04.06.2010 г. на председателя на НСИ е прекратено служебното правоотношение на З. Ц. С. от заеманата длъжност, на основание чл. 106 ал. 1 т. 2 от Закона за държавния служител. Върху заповедта за прекратяване на служебното правоотношение е отбелязано, че същата е връчена на 07.06.2010г. при условията на отказ от страна на служителя, което е удостоверено с подписите на двама свидетели. По делото не са представени други доказателства, които да установяват дата на връчване на заповедта на З. С.. Последната е оспорила заповед № 236/04.06.2010 г., издадена от председателя на НСИ с жалба, адресирана до Административен съд - С. град и подадена чрез НСИ на 18.06.2010г., с вх. № 94-00-278.

При така установеното от фактическа страна Административен съд – С. град, в решаващия състав, формира следните правни изводи:

Видно от съдържанието на оспорената заповед, в същата липсва отбелязване пред кой орган и в какъв срок може да бъде оспорена. Съгласно разпоредбата на чл. 140, ал.1 от АПК когато в административния акт или в съобщението за неговото издаване не е указано пред кой орган и в какъв срок може да се подаде жалба, съответният срок за обжалване се удължава на два месеца. В случая заповедта е оспорена в рамките на срока, предвиден в чл. 149, ал.1 от АПК. Жалбата е подадена от надлежна страна, по смисъла на чл. 147, ал.1 от АПК и е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Заповед № 236/04.06.2010г., издадена от председателя на НСИ, с която е прекратено служебното правоотношение със служителя З. Ц. С. – главен експерт към дирекция Разпространение на информацията, отдел Връзки с потребители, при Централно управление на Национален С. И. е издадена от компетентен административен орган – председателя на НСИ. Съгласно чл. 108, ал. 1 от ЗДСл служебното правоотношение се прекратява от органа по назначаването с административен акт, който се издава в писмена форма и трябва да съдържа правното основание за прекратяване, дължимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба. Съгласно чл. 9, т. 8 от Закона за статистиката председателят на Н. С. И. е орган по назначаване на държавните служители в Централното управление на НСИ. Жалбоподателката е назначена по служебно правоотношение на длъжността главен експерт към дирекция Разпространение на информацията, отдел Връзки с потребители, при Централно управление на Национален С. И.. Следователно, съобразно горесцитираните разпоредби

председателят на НСИ се явява орган по назначаването на служителя, който разполага с правомощието да прекратява служебните правоотношения със служителите в Централно управление на НСИ.

При издаването на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение е спазена формата по чл. 108, ал.1 от ЗДСл и в производството по издаването на заповедта не са допуснати съществени процесуални нарушения. Неоснователни са възраженията за незаконосъобразност на оспорения акт, поради липса на мотиви. Съгласно разпоредбата на чл. 108, ал.1 от ЗДСл служебното правоотношение се прекратява от органа по назначаването с административен акт, който се издава в писмена форма и трябва да съдържа правното основание за прекратяване, дължимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба.

Оспорената заповед е в писмена форма, съдържа правното основание за прекратяване на служебното правоотношение, посочени са придобития от служителя на държавна служба ранг, както и подлежащите на изплащане обезщетения. За разлика от общия текст на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, изискващ излагане и на фактическите основания за издаване на административния акт, чл. 108 от ЗДСл. изисква посочване само на правните. Мотивирането от фактическа страна не е изведено от специалния закон като абсолютно необходимо условие за законосъобразността на административния акт за прекратяване на служебното правоотношение, поради което не е необходимо излагането на други мотиви.

От сравнението на длъжностното разписание, утвърдено към 14.04.2010г. и това, утвърдено към 07.06.2010г., е видно, че за длъжността главен експерт към дирекция Разпространение на информацията, отдел Връзки с потребители, при Централно управление на Национален С. И. в първото са предвидени две щатни бройки, а във второто една. Общата численост на отдел Връзки с потребители е намалена от осем на седем бройки. Съгласно заключението на приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза, отделът продължава да съществува със 7 щатни бройки. Провеждани са конкурси в началото на 2010г., но за длъжността старши експерт в отдел Връзки с потребители към дирекция Разпространение на информацията. Провеждан е конкурс за длъжността главен експерт в този отдел след датата на прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателката, но причина за това е обстоятелството, че служителят, заемащ тази длъжност се е преместил в друг отдел, след прекратяване на служебното правоотношение на З. С.. Видно от поименните длъжностни разписания, утвърдени към 14.04.2010г. и към 07.06.2010г., предвидените щатни бройки за служители в отдел Връзки с потребители към дирекция Разпространение на информацията при НСИ са изцяло заети. Не е налице свободна бройка, както за длъжността главен експерт, така и за другите длъжности в отдела. При сравнение на поименното длъжностно разписание към 14.04.2010г. и поименното длъжностно разписание към 01.07.2010г. е видно, че поименният състав на служителите в отдел Връзки с потребители към дирекция Разпространение на информацията при НСИ не е променян, с изключение на премахването на щатната бройка за длъжността, заемана от жалбоподателката. От последното следва, че след датата на прекратяване на служебното правоотношение на З. С. в отдел Връзки с потребители към дирекция Разпространение на информацията при НСИ не са назначавани служители и не са откривани нови щатни бройки за длъжности по служебно правоотношение.

Съгласно чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, органът по назначаване може да прекрати служебното правоотношение с едномесечно предизвестие при съкращаване на

длъжността. Премахването или намаляването на предвидените в длъжностното разписание щатни бройки, представлява съкращаване на длъжността като основание за прекратяване на служебното правоотношение. В случая е съкратена една от няколко съществуващи бройки на длъжност главен експерт към дирекция Разпространение на информацията, отдел Връзки с потребители, при Централно управление на Национален С. И., а не е съкратена изцяло длъжността. Преценката на органа по назначаване точно кои държавни служители да освободи при извършеното съкращение е преценка по целесъобразност, която не подлежи на съдебен контрол, тъй като за него не съществува законово регламентирано задължение за подбор. Съдебният контрол е приложим само по отношение на законосъобразността на акта, с който е прекратено служебното правоотношение, но не и по отношение на неговата целесъобразност.

Предвид изложеното по -горе, настоящата инстанция приема, че заповедта за прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателката е законосъобразна и жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена. При този изход на спора и с оглед изричната претенция на процесуалния представител на ответника, последният има право да му бъдат възстановени направените по делото разноси. От страна на ответника не са представени доказателства, установяващи реално извършени разноси във връзка с настоящото дело, поради което и такива не следва да се присъждат.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд С. град, ІАО, 16-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на З. Ц. С. от гр. С. срещу заповед № 236/04.06.2010г., издадена от председателя на Н. С. И..

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република Б в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: